

Cuvântul care zidește

NU LIPSI DE LA LITURGHIA EUCHARISTICĂ,
PENTRU CĂ EA NU ESTE COMPLETĂ FĂRĂ TINE!

www.parohiaserbanvoda.ro

DUMINICA A 21-A DUPĂ RUSALII

**A Sfinților Părinți
de la Sinodul al VII-lea Ecumenic
(Pilda Semănătorului;
Rugăciunea lui Iisus)**

SF. AP. FILIP,
UNUL DINTRE CEI 7 DIACONI;
SF. IER. TEOFAN MĂRTURISITORUL,
EPISCOPUL NICEEI;
SF. MC. ZENAIDA ȘI FILONILA

IEȘIT-A SEMĂNĂTORUL SĂ SEMENE SĂMÂNȚA SA!

A venit vremea când păsările călătoare își văd de drum, călătorind spre alte zări de soare pline. Când roiuri fugare de frunze moarte ne amintesc că a mai trecut un an. Vremea când gospodarul se pregătește pentru un nou an agricol. Se pregătește să culce sub brazdă sămânța din care va avea posibilitatea să-și câștige pâinea cea de toate zilele.

Cât de mângâietor pentru sufletul omului cade cuvântul lui Dumnezeu în această vreme! Cât de apropiat ne este Dumnezeu de traiul cel de zi cu zi!

Pilda semănătorului este răscolitoare în acest moment.

Ce adânc tâlc are cuvântul Mântuitorului, căci El este Marele Semănător care seamănă cuvintele vieții veșnice în inima noastră. Iar noi suntem pământul care trebuie să aducă rod însutit, dar de cele mai multe ori spinii patimilor năpădesc sufletele noastre și grijile acestui veac fac cuvântul neroditor. Ne este așa de drag când îl auzim, ne dă atâta putere să renaștem, dar foarte repede uităm care ne este menirea și ce vrea Dumnezeu de la noi. Prea adesea suntem gata să uităm definitiv că suntem creștini. Într-o Europă eminentemente creștină, în care cuvântul lui Dumnezeu a stat la baza educației și formării acestei civilizații europene, am ajuns să facem o Constituție din care Dumnezeu lipsește. O lume în care Dumnezeu nu mai este

prezent riscă să dispară, iar o civilizație fără Sfânta Scriptură este o civilizație primitivă.

Scoateți cuvântul lui Dumnezeu (Biblia) din cultura europeană și veți vedea ce tristă va fi cultura fără Dumnezeu. Într-o vreme în care religiile primitive lipsite de iubire își află falimentul, Europa este chemată să se întoarcă la vechile valori creștine din care s-a născut civilizația europeană, de neegalat. Ce ne așteaptă fără creștinism, fără legea iubirii? Un viitor sumbru. Fără Dumnezeu nu putem face nimic. De aceea, noi cei care semănăm cuvântul lui Dumnezeu, să-l facem în primul rând roditori în noi, ca văzând faptele noastre cele bune, toți să-l slăvească pe Tatăl nostru care este în ceruri! Amin! ❖

Părintele Dinu Pompiliu

„**N**eamul omenesc a fost pregătit prin milenii de încercări și suferințe, peregrinări și năzuințe, să primească dumnezeiasca sămânță a învățaturii mântuitoare; profeții au arat sufletul omenesc; Hristos a venit ca o primăvară după iarna cea înghețată și ca un Semănător a ieșit să semene.

Profeții sunt plugarii, El e Semănătorul. Au semănat și proorocii câte ceva, puțin, dar nu din sămânța lor, ci din sămânța împrumutată de la Dumnezeu. Hristos a ieșit să semene propria Sa sămânță. Înainte de Hristos au ieșit învățători mincinoși cu sămânță luată de la diavol, ca s-o împrăștie în lume ca și când ar fi a lor. Hristos nu a luat de la nimeni; a semănat sămânța Sa.

Ieșit-a semănătorul. Cum, de unde? Fiul lui Dumnezeu a ieșit din sânul cel veșnic al Tatălui, fără a Se despărți de acest sân. A ieșit în trup omenesc, să slujească oamenilor ca om. A ieșit cum iese lumina de la soare fără a se despărți de soare. A ieșit cum iese pomul din rădăcină fără a se despărți de rădăcină.

Sufletele oamenilor simt țarina sa, și El iese în țarina Sa. Lumea prin El s-a făcut (Ioan 1, 10) și El a venit în lume, a ieșit în câmpia Sa. A ieșit din casa Sa în câmp, să semene. El este adevăratul Semănător. Sămânța e a Sa și pretutindeni e primit cu pace, căci cărările Sale sunt curate și drepte. Nu e ca un slujitor ce iese din casă străină în țarină străină ca să arunce sămânța străină - și care mai și uită câteodată că sămânța nu-i a lui și de aceea e privit cu neîncredere și teamă.” ❖

Sfântul Nicolae Velimirovici

SFÂNTA CUVIOASĂ PARASCHEVA

O viață de pelerin pe drumul sfințeniei

Dacă viața este un drum spre mântuire, pentru aflarea lui Dumnezeu și nădăjduirea unui loc veșnic în grădina Sa, cu siguranță viața Cuvioasei Parascheva de la Iași este cu adevărat o oglindă a drumului și încercărilor creștinului, mirean sau monah, și a creștinismului însuși în lume.

Opoveste uluitoare ce a început acum 1000 de ani, dar care continuă și azi să-și scrie filele. În primii ani ai secolului al XI-lea se năștea în familia dregătorului Nichita din Epivata (o localitate pe malul Mării Marmara la vest de Constantinopol, azi Istanbul) o fată, care va purta numele de Parascheva. Ea și fratele ei, Eftimie, erau nădejdea părinților pentru ducerea mai departe a averii și numelui lor nobil. Dar iată că Dumnezeu rânduse astfel pentru cei doi copii, căci ei sunt chemați la lepădarea de sine și urmarea lui Hristos. Despre Eftimie știm că a devenit călugăr, pustinic și apoi episcop al Maditelor, iar după moarte sa s-a descoperit că la mormântul lui se fac minuni și că acesta izvorăște mir. A fost canonizat mai apoi sub numele de Sfântul Episcop Eftimie al Maditelor, izvorătorul de mir (5 mai).

Împlinind cuvintele Mântuitorului

Sora sa Parascheva aude în biserică cuvintele Mântuitorului: „Dacă voiește cineva să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea în fiecare zi și să-Mi urmeze Mie.” (Lc. 9,23). Din acea clipă nu mai are liniște pentru a împlini aceste cuvinte ale Domnului. Faptele sale de milostenie întrec înțelegerea părinților, iar într-o zi Parascheva fuge luând drumul Constantinopolului, unde vreme de 5 ani stă la o mănăstire a Maicii Domnului din Heraclea Pontului, îndeletnicindu-se cu postul, rugăciunea și privegherea. Dorul de a cunoaște tărâmul în care a trăit Mântuitorul o poartă la Locurile Sfinte de la Ierusalim, apoi pustia Iordanului și

fu casă ca și Sfintei Maria Egipteanca. După multe nevoințe, lacrimi și rugăciune, o arătare de sus o încredințează că trebuie să părăsească pustia și să se întoarcă în patria sa, de unde va și pleca la Domnul. În Epivata mai trăiește încă 2 ani, în deplină sărăcie, pe lângă biserica Sfinților Apostoli, nerecunoscută de nimeni. Pleacă la Domnul într-o zi de 14 octombrie. Este înmormântată în mod cuviincios de comunitate.

Curând i se descoperă sfințenia

Dar sfințenia sa va fi repede descoperită, după ce alături de ea este înmormântat trupul unui marinar, mort de ciumă și scos de ape la malul mării putrezit. Dă de veste în vis unuia dintre gropari Gheorghe și unei femei pe nume Eftimia că nu se cuvine ca trupul ei sfânt să stea alături de putoarea acelui trup. Uimiți de aceste vise, locuitorii Epivatei dezgroapă trupul Sfintei, aflându-l bine mirositor. Pun cu evlavie moaștele sale în biserica Sfinților Apostoli, unde încep să se facă minuni. Ba mai și construiesc pe locul casei părintești o biserică a Cuvioasei Parascheva, dărâmată însă de turci în anul 1979. Vestea despre minunile Cuvioasei ajung la Constantinopol, iar Patriarhia Ecumenică găsește cu îndreptățire să o canonizeze.

Istoricul moaștelor Cuvioasei Parascheva

După ce stă aproape 200 de ani în Epivata, sfintele sale moaște sunt cerute de țarul Ioan Asan al bulgarilor regelui latin al Constantinopolului, vasal țarului. Și astfel în 1235 moaștele Cuvioasei

Parascheva sunt mutate la Târnovo, iar aici stau până în 1393. Atunci trupele otomane ale lui Baiazid (1389-1402) ocupă ținuturile bulgarilor și Târnovo, iar Patriarhul Eftimie și preoții săi sunt alungați. Moaștele ajung la Vidin, unde stau până în 1398, când turcii cuceresc și Vidinul. Atunci văduva cneazului Lazăr al Serbiei îi cere sultanului moaștele Cuvioasei Parascheva. Necedinciosul sultan râde de cererea ei și-i spune: „Pentru ce nu ceri ceva mai de preț în locul unor oase uscate nemișcătoare?” Dar evlavioasa cneaghină i-a răspuns că dă în schimb toată averea sa pentru această comoară. Baiazid i-a dăruit atunci moaștele Cuvioasei, iar cneaghina le duce la Krușaveț. În 1402 fiul ei Ștefan Lazarevici le mută la Belgrad.

În 1521 sub Soliman Magnificul (1520-1566) Serbia devine pașalâc turcesc, bisericile sunt transformate în geamii, iar multe lucruri de preț iau calea Istanbulului. La fel și Sfânta Parascheva. Sultanul îl amenință pe Patriarhul Ieremia că va arunca moaștele în mare dacă nu le răscumpără pentru suma de 20.000 de ducați. Din daniile credincioșilor i se plătește sultanului enorma sumă.

Domnitorul Vasile Lupu o aduce pe Sfânta Parascheva la Iași

Cuvioasa va sta la Istanbul până în anul 1641, când domnitorul Moldovei Vasile Lupu va achita datoriile Patriarhiei Ecumenice către turci, iar patriarhul îi va dăruia moaștele Sfintei Parascheva. Aduse la Iași, vor așezate în frumoasa și recent construita biserică Sfinții Trei Ierarhi. De acum Iașul va fi casa Cuvioasei, iar Moldova va avea o mare ocrotitoare. Căci ori de câte ori va fi război, secetă, foamete, ciumă sau incendii, Cuvioasa își va arăta puterea. Iar credincioșii vor alerga la ea oricând durerea sufletului sau a trupului lor îi va copleși. De 375 de ani minunile nu au încetat, dar nici rândul la racla Cuvioasei.

Sfințenia lucrătoare a Cuvioasei Parascheva

Cea mai mare minune a avut loc în anul 1888, când biserica Sfinții Trei Ierarhi era în restaurare, iar moaștele au fost mutate în sala gotică a unei clădiri a mănăstirii. În seara de 26 decembrie după slujba Vecerniei, o lumânare a rămas aprinsă lângă raclă. La un moment dat, lumânarea s-a înmuiat, sfeșnicul a luat foc, și de asemenea și catafalcul pe care se afla racla. Argintul raclei s-a topit, capacul s-a carbonizat, dar, prin minune dumnezeiască, moaștele au rămas întregi! Chiar îmbrăcămintea sfintelor moaște nu

a luat foc, și nici pecețile de ceară care dăinuie de pe vremea lui Vasile Lupu nu s-au topit. A doua zi dimineată, când focul a fost observat, oamenii au intrat în sala unde se afla Cuvioasa și au văzut că deși aceasta stătea pe un morman de jar, nu a ars. Cuvioasei i s-a făcut o nouă raclă și a fost mutată atunci în Catedrala Mitropolitană.

Plecările Sfintei Cuvioase Parascheva din Iași

Sfânta nu a mai plecat din Iași decât în două situații: prima în aprilie 1944 când frontul se apropia de Prut, iar pentru a fi apărate, moaștele ei au fost duse la mănăstirea Sămurcășești. Aici au stat aproape șapte luni, până la sfârșitul lunii octombrie. Pe 27 octombrie 1944 moaștele Cuvioasei au fost aduse cu mare alai în București și întreaga suflare a Capitalei a întâmpinat-o cu flori. Școlile au fost închise în cinstea acestui eveniment, iar la Catedrala patriarhală doi mari sfinți s-au întâlnit: Sfântul Dimitrie Basarabov și Cuvioasa Parascheva. Deși Cuvioasa trebuia să poposească aici doar opt zile,

ea a stat trei săptămâni, pentru că mii de credincioși din București și din împrejurimi veneau zilnic să i se închine. Pe drumul de întoarcere la Iași a poposit în câteva locuri, iar pretutindeni pe unde

trecea, credincioșii alergau să întâmpine racla Sfintei. Iar în timpul secetei din 1947 s-a făcut o lungă procesiune cu moaștele în județele Iași, Vaslui, Roman, Bacău, Neamț și Baia. Pe unde trecea, ploaia binefăcătoare răcorea pământul și bucura sufletele oamenilor.

Pentru că Sfânta Parascheva nu contenește a revărsa mângâieri, tămăduire și ajutor neîntârziat celor care au nevoie, an de an zeci de mii de pelerini vin la Iași de ziua ei, 14 octombrie, pentru a-i mulțumi sau a se ruga în necazurile lor. Meditând la viața ei, dar și la nenumăratele peregrinări ale moaștelor sale dintr-un loc în altul mai ales din cauza turcilor, care nu au avut loc de ea sau au socotit-o un mijloc de a scoate bani de la creștini, vedem că poate cea mai mare minune pentru noi românii este că ea a ales să vină în țara noastră și să nu mai plece cu niciun chip de aici, ocrotindu-i pe români și întărindu-i în credință. Cu toate acestea, ortodocșii de pretutindeni o au la mare cinste, mai ales cei la care Cuvioasa a stat mai mult de-a lungul istoriei, bulgarii și sârbii. ❖

La Iași vine și Sfânta Maria Magdalena, cea întocmai cu apostolii

Anul acesta la sărbătoarea Cuvioasei Parascheva vor fi aduse de la muntele Athos de la mănăstirea Simonos Petras moaștele Sfintei Mironosițe Maria Magdalena și un fragment din Sfânta Cruce.

Sfânta Maria Magdalena a propovăduit Evanghelia în Fenicia, Egipt, Siria și Roma. Către sfârșitul vieții, Sfânta Maria Magdalena, împreună cu Maica Domnului, s-ar fi retras în Efes unde a și trecut la Domnul. A fost înmormântată într-o peșteră din Efes, ce a devenit locaș de tămăduire pentru cei aflați în multe neputințe. În anul 899, din porunca împăratului Leon al VI-lea Filosoful, moaștele Sfintei Maria Magdalena au fost mutate la Constantinopol, fiind așezate în Mănăstirea „Sfântul Lazăr”.

La Mănăstirea Simonos-Petras din Sfântul Munte Athos se păstrează cu mare evlavie mâna stângă a Sfintei Maria Magdalena, mână care a atins marginea veșmântului Domnului nostru Iisus Hristos după Înviere (Ioan 20, 11-18). Mâna Sfintei Maria Magdalena este întreagă, cu piele și tendoane, și răspândește o bună-mireasmă. Cei care o sărută cu credință și evlavie se încredințază de faptul că este caldă, ca și cum ar fi vie.

În anul 1740, din cauza datoriilor financiare ale mănăstirii, mâna Sfintei Maria – odorul cel de mult preț al mănăstirii – a fost luată de creditorii Barberini. Dar în anul 1765, ieromonahul Ioasaf din Mitilini izbutește să adune o parte din banii preținși și, în cele din

urmă, să răscumpere moaștele Sfintei Maria Magdalena și să le aducă în mănăstire.

Multe minuni s-au întâmplat la racla ei. În 1945, sfintele moaște ale Sfintei au făcut minuni când a izbucnit incendiul în pădurile de la Sfânta Mănăstire Iviron, iar părinții simonopetriți au alergat repede la locul incendiului luând cu ei și sfintele moaște ale Sfintei Maria Magdalena. Nimeni nu putea să se apropie de incendiu. De cum au venit frații cu sfintele moaște în fața focului, îndată s-a tăiat drumul

focului și până la locul în care preoții au săvârșit sfințirea și canonul paraclis al Sfintei Maria Magdalena, incendiul s-a stins complet spre marea uimire a părinților care se adunaseră.

La Iași vor fi aduse anul acesta și moaștele Sfântului Ioan Gură de Aur, pentru că 2015 este dedicat acestuia și marilor păstori de suflete din eparhii. În 14 octombrie 2007, alături de Sfânta Parascheva au stat moaștele aceluiași sfânt, aduse de la Mănăstirea Varlaam din Meteora, Grecia. ❖

DE CE NU ESTE BINE SĂ CITIM ACATISTE ÎN TIMPUL SFINTEI LITURGHII?

Maria întreabă: „În timpul Sfintei Liturghii, este bine să citești un acatist sau alte rugăciuni? Multă lume practică acest lucru. Poți fi atent și la slujbă și la citirea rugăciunii?”

Maria, nu este bine deloc. Găsesc acest lucru total nepotrivit. Nu poți fi atent și la Sfânta Liturghie și la rugăciunile pe care le citești în același timp. Chiar dacă sunt creștini care practică acest lucru, nu înseamnă că el este bun. Toate trebuie făcute la timpul lor. Este un timp pentru rugăciune personală (individuală) și este un timp pentru Sfânta Liturghie, care este rugăciune comună prin excelență.

Trebuie să ascultăm cu cât mai mare

atenție Sfânta Liturghie pentru ca harul lui Dumnezeu să lucreze în noi. La Liturghie trebuie să fii „prezent” cu toată ființa ta.

Unii vor spune că, decât să lase mintea să zburde cine știe pe unde sau să se plictisească la Sfânta Liturghie, atunci mai bine să citească un acatist. Însă, eu cred că mai bine ar cauta să vadă de ce anume trec prin aceste stări și prin răbdare, sfatul duhovnicului și nevoiță, să le învingă.

Să nu uităm că Sfânta Liturghie este rugăciune în comun. Cum te poți ruga alături de ceilalți când tu ești „absorbit” în propria rugăciune?! Riscul cel mai mare este ca să nu fii atent nici la Sfânta Liturghie (din cauza citirii de acatiste/rugăciuni) și nici la acatistul pe care îl citești (din cauza a tot ceea ce se petrece în biserică). Or ce altceva poate fi asta, decât o ispită?!

Sigur, asta nu înseamnă că în timpul Sfintei Liturghii nu poți trimite un gând de rugăciune personală lui Dumnezeu (de laudă, de mulțumire, de cerere), dar de aici și până la a citi un acatist este cale lungă.

Așadar, îți recomand să nu citești acatiste sau orice alt fel de rugăciuni în timpul Sfintei Liturghii și să încerci să fii cât mai atentă la rugăciuni, la cântări, la citirile biblice, la predică, la tot acest dar minunat al lui Dumnezeu pentru mântuirea noastră, care este Sfânta Liturghie.

Pentru acatiste și rugăciuni îți poți face timp acasă în fața sfintelor icoane.

Despre toate acestea sfătuiește-te și cu duhovnicul tău.

Dumnezeu să îți primească rugăciunile! ✦

Pr. Andrei (Doxologia.ro)

Mărturii la racla Cuvioasei Parascheva

✦ „În 1990, m-am îmbolnăvit și am urmat tratamentul prescris de medic. În februarie 1991, mi s-a spus că trebuie să fiu operată, dar m-am gândit că, având „evlavie și dragoste de Sfânta Parascheva”, e bine să merg mai întâi la moaștele ei. Am ajuns totuși la Iași pe 25 martie, de sărbătoarea Bunei Vestiri. M-am așezat la capul Sfintei, am pus mâna dreaptă pe capul Cuvioasei și m-am rugat pentru vindecare. Deodată, a trecut prin mâna mea ca un curent, am tras mâna cu frică, neștiind ce-a fost, dar n-am spus nimic cât am stat, până la sfârșitul Sfintei Liturghii. Am repetat gestul punerii mâinii pe Cuvioasă, dar nu am mai simțit curentul acela. Ajungând acasă, am simțit că m-am vindecat și că nu mai era necesară operația, realizând că acel curent care trecuse prin mâna mea a fost o putere care m-a vindecat.”

✦ „În 1999, după ce m-am închinat la Sfintele moaște, m-am așezat în genunchi în apropiere. La un moment dat, s-a apropiat o femeie cerând să-i dau ceva de pomană. Nu-mi amintesc bine fața, dar mi-au atras atenția detaliu din îmbrăcămintea străineii: o haină din lână de un castaniu deschis cu fire foarte fin lucrate, peste care se revărsau două codițe din părul cărunt, iar în picioare un fel de opincuțe cu o lucrătură deosebită, rafinată. Am scos din geantă toți banii pe care îi mai aveam și când să-i dau, femeia cu chipul neobișnuit dispăruse. Am căutat-o peste tot, în biserică, afară... Imediat după aceea, mi-am găsit un serviciu foarte bun.” ✦

Din vol. „Binefacerile Sfintei Cuvioase Parascheva, Mărturii ale închinătorilor”

Texte adaptate

ORARUL CENTRULUI PAROHIAL PENTRU COPII SI TINERET

Ziua	Ora	Meditații	Cine răspunde
Luni	16 ³⁰ -17 ³⁰	Limba engleză - clasele III-IV	Prof. Turcsany Manolescu Daniela
Joi	13 ³⁰ -15 ⁰⁰	Limba română / matem. - clasa a IV-a	Prof. Ruscescu Georgeta
Joi	16 ⁰⁰ -17 ⁰⁰	Matematică - clasa a VIII-a	Prof. Stuparu Germina
Sâmbătă	15 ³⁰ -17 ³⁰	Matematică - clasele VII-VIII	Ing. Tomescu Paul

PROGRAMUL BISERICII ȘERBAN VODĂ – 11 – 18 OCTOMBRIE 2015

ZIUA	ORA	SLUJBE/activități
Duminică 11 octombrie	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 21-a după Rusalii (a Sf. Părinți de la Sinodul al VII-lea Ecumenic) – Utrenia, Sfânta Liturghie
Martți 13 octombrie	17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Vecernie cu Litie, Acatist
Miercuri 14 octombrie	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Sf. Cuv. Parascheva de la Iași – Utrenia, Sfânta Liturghie
Miercuri 14 octombrie	17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Sfântul Maslu
Vineri 16 octombrie	07 ³⁰ -09 ³⁰	Sfânta Liturghie
Vineri 16 octombrie	17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Vecernie cu Litie, Acatist
Sâmbătă 17 octombrie	07 ³⁰ -09 ³⁰	Sfânta Liturghie, Pomenirea morților
Sâmbătă 17 octombrie	18 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Vecernie
Duminică 18 octombrie	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 20-a după Rusalii (Învierea fiului văduvei din Nain) – Utrenia, Sfânta Liturghie

CONTRIBUȚIA ENORIAȘILOR PAROHIEI ȘERBAN VODĂ PENTRU ANUL 2015 A FOST STABILITĂ LA 100 LEI

Duminică 11 octombrie 2015 ora 19
Parohia „Șerban Vodă”
**VĂ INVITĂ LA SPECTACOLUL
COMPANIEI DE TEATRU CIVIC ART
„PLECARE FĂRĂ ÎNTOARCERE”**

care prezintă ultimele zile din viața domnitorului
Constantin Brâncoveanu
Dramatizare a romanului „Ultimul Constantin.
Romanul Brâncovenilor” de Ileana Toma